



# **Till jordens yttersta gräns**

**Apostlagärningarna kapitel 18-19**  
**Utan versindelning**



Centrumkyrkan Farsta

## **SÖNDAG** (läses i kyrkan)

Sedan lämnade han Athen och for till Korinth. Där träffade han en jude vid namn Aquila, som stammade från Pontos men som tillsammans med sin hustru Priscilla nyligen hade kommit från Italien, eftersom kejsar Claudius hade låtit utvisa alla judar från Rom. Paulus sökte upp dem, och då han hade samma yrke stannade han hos dem och arbetade; de var sadelmakare.

Varje sabbat talade Paulus i synagogan och försökte övertyga både judar och greker. När Silas och Timotheos kom ner från Makedonien var han fullt upptagen av sin förkunnelse och vittnade inför judarna att Jesus är Messias. Men när man då svarade med invändningar och smädelser skakade han sina kläder och sade: "Ert blod må komma över era egna huvuden. Jag är utan skuld. Från och med nu vänder jag mig till hedningarna." Så gick han därifrån och flyttade över till Titius Justus, en gudfruktig man vars hus låg vägg i vägg med synagogan. Men synagogföreståndaren Crispus och hela hans familj kom till tro på Herren, och många andra korinthier som hörde Paulus trodde och lät döpa sig. En natt sade Herren till Paulus i en syn: "Var inte rädd utan fortsätt att predika och låt dig inte tystas, ty jag är med dig. Ingen skall angripa dig och göra dig något ont; här i staden är det många som hör till mitt folk." Paulus stannade kvar där i ett och ett halvt år och undervisade dem om Guds ord.

## **MÅNDAG**

Det år då Gallio var ståthållare i Achaia förenade sig judarna i ett angrepp på Paulus, drog honom inför domstolen och sade att han förledde människor till att dyrka Gud på ett sätt som stred mot lagen. Men innan Paulus hann ta till orda sade Gallio till judarna: "Om det gällde något brott eller skurkstreck skulle jag naturligtvis lyssna på er, judar. Men grälar ni om ord och namn och er egen lag, då är det er ensak. I sådana tvister vill inte jag vara domare." Därmed körde han bort dem från domstolen. Då kastade sig alla över synagogföreståndaren Sosthenes och misshandlade honom mitt framför domartribunen. Men det tog Gallio ingen notis om. Paulus stannade där ännu en tid men tog sedan farväl av bröderna och avseglade till Syrien i sällskap med Priscilla och Aquila; i Kenchreai hade han dessförinnan låtit klippa av håret, eftersom han hade avlagt ett löfte. När de kom till Efesos skildes han från sina reskamrater. Själv gick han till synagogan och talade till judarna. De bad honom stanna där längre, men han avböjde och tog farväl med orden: "Jag kommer tillbaka till er en annan gång, om Gud vill." Sedan gick han ombord och lämnade Efesos. Han steg i land i Caesarea och for upp till Jerusalem för att hälsa på församlingen där, varpå han reste till Antiochia. Efter någon tid bröt han upp och for genom Galatien och vidare genom Frygien, och överallt styrkte han lärjungarna.

## **TISDAG**

Till Efesos hade det kommit en jude vid namn Apollos. Han stammade från Alexandria och var en bildad man, väl insatt i skrifterna. Han hade fått kunskap om Herrens väg, och han predikade med glöd och undervisade noggrant om Jesus, men han kände bara till Johannesdopet. Denne man uppträdde nu i synagogan och talade frimodigt. När Priscilla och Aquila hade hört honom tog de sig an honom och gav honom ännu noggrannare kunskap om Guds väg. När han sedan ville fara över till Achaia uppmuntrade bröderna honom och skrev till lärjungarna där att de skulle ta väl emot honom. I Achaia blev han genom Guds nåd till stor

hjälp för de troende, ty han vederlade judarna energiskt, och med stöd av skrifterna bevisade han inför allt folket att Jesus är Messias. Medan Apollos var i Korinth kom Paulus efter sin resa genom inlandet till Efesos. Där träffade han några lärjungar och frågade dem om de hade fått helig ande när de kom till tro. De svarade: "Vi har inte ens hört att det finns någon helig ande." – "Vilket dop blev ni då döpta med?" frågade Paulus, och de svarade: "Johannes-dopet." Paulus sade: "Johannes dop var ett omvändelsesdop, och han uppmanade folket att tro på den som skulle komma efter honom, det vill säga Jesus." Då lät de döpa sig i herren Jesu namn. Och när Paulus lade sina händer på dem kom den heliga anden över dem, och de talade med tungor och profeterade. Tillsammans var det väl tolv män.

### ONSDAG

I synagogan talade Paulus under tre månader öppet och fritt och sökte övertyga dem om Guds rike. Men en del var oemottagliga och ville inte tro utan smädade Vägen inför alla de närvarande. Då vände han dem ryggen och höll också sina lärjungar därifrån. I stället talade han dagligen i Tyrannos föreläsningssal. Detta pågick i två års tid, så att alla i Asien, både judar och greker, fick höra ordet om Herren. Gud gjorde märkliga under genom Paulus; man tog till och med dukar och plagg som hade varit i beröring med hans kropp och lade dem på de sjuka, och då blev de kvitt sina sjukdomar, och de onda andarna lämnade dem.

### TORSDAG

Några kringvandrande judiska andeutdrivare tog sig också för att uttala herren Jesu namn över sådana som hade onda andar. De sade: "Jag besvär er vid den Jesus som Paulus förkunnar." Så gjorde sju söner till en viss Skeuas, en judisk överstepräst. Men den onda anden svarade dem: "Jesus känner jag till, och vem Paulus är vet jag, men vilka är ni?" Och mannen som hade den onda anden i sig for på dem, övermannade dem alla och tilltygade dem så illa att de måste fly ut ur huset, nakna och blodiga. Detta blev känt i hela Efesos bland både judar och greker, och alla greps av fruktan, och herren Jesu namn blev ärat. Många som hade blivit troende kom och bekände öppet vad de hade ägnat sig åt, och åtskilliga av dem som bedrivit trolldom samlade ihop sina böcker och brände dem offentligt. Man beräknade deras värde och kom fram till 50 000 silverdrachmer. Så fick ordet genom Herrens kraft ökad framgång och styrka.

### FREDAG

Efter alla dessa händelser bestämde sig Paulus för att över Makedonien och Achaia fara till Jerusalem: "Och sedan jag varit där måste jag också besöka Rom", sade han. Emellertid sände han två av sina medhjälpare, Timotheos och Erastos, till Makedonien och stannade själv kvar en tid i Asien.

Men just vid den tiden blev det ett allvarligt upplopp med anledning av Vägen. En silversmed som hette Demetrios tillverkade artemistempel av silver och skaffade därmed hantverkarna avsevärda inkomster. Nu kallade han samman dem och andra som hade samma slags sysselsättning och sade: "Ni vet att vi har den här verksamheten att tacka för vårt välstånd. Men nu både ser och hör ni att den där Paulus har fått en mängd människor att ändra sig, inte bara här i Efesos utan i nästan hela Asien, när han säger att gudar som vi gör med våra händer inte är några gudar. Det är inte bara vårt hantverk som riskerar att få dåligt rykte, vi kan också befara att vår höga gudinna Artemis tempel mister sitt anseende och att hon själv blir berövad sin storhet, hon som hela Asien, ja hela världen, dyrkar."

## LÖRDAG

Vid dessa ord blev de ursinniga och började ropa: "Stor är den efesiska Artemis!" Hela staden råkade i uppror, och från alla håll rusade folk till teatern, och man släpade med sig Gaius och Aristarchos, två makedonier som var reskamrater till Paulus. Paulus ville då gå in och tala till folket men hindrades av lärjungarna. Några i provinsrådet som var hans vänner skickade också bud till honom att inte visa sig i teatern. Där ropade alla i munnen på varandra. Mötet var förvirrat, och de flesta visste inte varför de hade kommit dit. Men några ur hopen satte Alexandros in i saken när judarna skickade fram honom. Han ville hålla ett försvarstal och gav tecken till tystnad. Men när man upptäckte att han var jude började alla på en gång ropa: "Stor är den efesiska Artemis!" och höll på så i ett par timmar.

Stadens sekreterare fick folkmassan att lugna sig och sade: "Efesier, finns det någon människa som inte vet att staden Efesos vårdar den höga Artemis tempel och stenen från himlen? Ingen har förnekat detta, och därför skall ni hålla er lugna och inte göra något överilad. Männerna som ni har fört hit har varken skändat vårt tempel eller hädat vår gudinna. Om Demetrios och hans hantverkare vill föra talan mot någon, så finns det en domstol som sammanträder, och det finns ståthållare. Där kan folk anklaga varandra. Men är det något mer ni yrkar på får det avgöras av den lagliga folkförsamlingen. Efter vad som har hänt här i dag riskerar vi att anklagas för uppror, eftersom vi inte har något att anföra till försvar för denna oordnade sammankomst." Med de orden fick han mötet att skingras.

### Tänk efter:

- Har du lätt eller svårt att avböja när människor ber dig om olika saker?
- Hur kan du framföra kritik så att någon annan har möjlighet att ta till sig den?
- Hur reagerar du oftast på uppgifter som du inte hade någon aning om?
- Hur kan vi möta människors andliga längtan?

